

EM VÀ MÙA XUÂN QUÊ HƯƠNG

Võ Đại Tôn (Hoàng Phong Linh)

Nỗi đau như lưỡi dao
Hằn sâu lòng Tổ Quốc.
Thời gian như gan bào
Từng đêm thắm tiếng khóc.
Xuân lại về ư ? – Quê hương tràn tang tóc
Tiếng máu gào, đổ hực cơn mơ.
Giòng sông trôi - hiu hắt bến bờ
Bên này đại dương ngút ngàn thương nhớ.
Hơn bốn mươi năm trường chinh hòa chung nhịp thở
Cùng Tổ Quốc điêu linh.
Ta nửa đêm thảng thốt giật mình
Nghe lẫn đạn xuyên chiến hào trai trẻ.
Tay ghì súng giữ an đất Mẹ
Từng ngọn cỏ bờ đê.
Nghe lệnh hàng - qua mắt lệ nhìn quê
Ta cúi mặt, đời chẵn ngang gai kềm.
Xuân đã về đâu ? - Thân tù lê vết chém
Gánh oan khiên lịch sử nặng quẩn vai.

2.

Xuân đã chìm sâu, ngàn lưới sóng le dài
Nuốt thân Em vào trùng dương đáy vực.
Thuyền định mệnh mong manh rạn nứt
Bồng bênh trôi theo xoáy nước trầm luân.
Từ thuở yêu Em, ta đã thấy mùa Xuân
Nay còn lại mảnh thuyền trong mê sảng.
Em đã về đâu ? - Say tiếng cười điên loạn
Bầy hải tặc giăng co.
Em ngút tiếng gào to
Thân gục ngã, máu loang hòa Mệnh Nước.
Hơn bốn mươi năm, giòng thời gian xuôi ngược
Vẫn còn nguyên quá khứ một vòng tay.
Hồn Xuân về, trời thoáng nhẹ mây bay
Tưởng vờn hương tóc cũ.
Nụ cười xưa, vào Thơ ta ấp ủ
Thêm hành trang cho trọn bước Lên Đường.
Xuân giữa lòng ta, dù ai chiếm ngàn phương
Ta vẫn có một nẻo riêng về mộng.

3.

Át Dậu xưa, Em nằm bên rãnh cống
Xác còm khô, đói chết giữa trời Xuân.
Đinh Dậu nay, Em vẫn kiếp trầm luân
Đâu Lẽ Sống, bụi đời vương tóc xoắn.

Trời Mậu Thân đã cùng Em gục ngã
Cạn mồ chôn tập thể với bàn tay.
Giòng lịch sử cuốn xoay
Vùi Em vào uất nghẹn.
Tuổi Xuân hồng, nụ tình yêu chớm thẹn
Cũng đành thôi ! Em nín khóc qua đường.
Đời bao nẻo nhiều nhưng
Ai trả giá thịt da Em ngà ngọc ?
Món đồ chơi, ai vung tiền lột bóc
Thân nghèo Em, hương tóc cũng tàn Xuân.
Hơn bốn mươi năm, đời ta vẫn gian truân
Tìm hương cũ, đưa Em về lối mộng.
Cùng chia nhau chút Tình Xuân để sống
Cho trần gian thêm hiểu nghĩa “Con Người”.

4.

Em cố sống và xin giấu nụ cười
Chờ ta ngày trở lại.
Trời nở hoa, nụ tình xưa kết trái
Đời Xuân hồng diu nhẹ bước chung đi.
Tổ Quốc ta vui, tình ngọc vẫn xuân thì
Dù lấm bụi, thân ngà Em vẫn vẹn.
Mơ cùng Thực - ta nguyên lời ước hẹn
Cuộc trường chinh không mỗi bước đăng trình.
Tổ Quốc ta ơi ! Trong vận Nước chuyển mình

Em sẽ có một trời Xuân để sống.
Ta lên đường, hành trang không chỉ mộng
Vì còn Em nâng dậy bước ta đi.
Nỗi đau Em cùng uất nghẹn tràn mi
Cho ta máu, thêm Niềm Tin vững tiến.
Hơn bốn mươi năm - ta không làm rong biển
Bập bênh trôi.
Trong lòng ta chiêm trống vẫn Hà-Hồi
Cùng Em nữa.
Lời huyết thệ một ngày xưa đã hứa :
- Xuân sẽ về trên vọn nẻo Quê Hương !.

Xuân Đinh Dậu tha hương.
Hải Ngoại.
VÕ ĐẠI TÔN (Hoàng Phong Linh).

www.vietnamvanhien.net